

kuce na vyklizení ve čtrnácti dnech po tom, kdy mělo dojít k vyklizení. Pro určení počátku lhůty § 575 (3) c. ř. s. jest především uvést, že běh této lhůty nemůže počítí dříve, nežli lze vésti exekuci, t. j. teprve tehdy, až již uplynula lhůta k plnění, kterou určuje § 573 c. ř. s. Podle něho, nebylo-li tu ovšem zvláštní úmluvy, jest pro čtvrtletní výpovědi určena tato lhůta stěhovacím řádem pro Čechy a to datem 14. ledna, dubna, července a října. Teprve tímto datem počíná tedy běžeti lhůta § 575 (3) c. ř. s. Proto první soud neprávem zamítl návrh vymáhající strany na povolení exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Soudní výpovědi ze dne 10. ledna 1939, na základě níž je exekuce žádána, byla povinnému dána čtvrtletní výpověď ke dni 1. dubna 1939 s návrhem, aby mu bylo uloženo, by najatý předmět »v ustanovený čas« pod exekucí odevzdal. Rčení »v ustanovený čas« uvedené ve výpovědi, neznamená v tomto případě nic jiného nežli čas určený ve výpovědním a stěhovacím řádu pro Čechy (nař. zem. presidenta v P. ze dne 8. května 1934 č. 119 Sb. z. a n.), to jest, že povinný musí a exekuci může býti donucen vykliditi byt teprve dne 14. dubna 1939 do 12. hodiny (§ 6 odst. 3 cit. nař.). Třeba tudíž míti za to, že teprve tímto okamžikem uplynula lhůta k plnění, a proto právem vyslovil soud rekursní, že teprve tímto datem počíná běžeti lhůta § 575 odst. 3 c. ř. s. Byl-li tedy exekuční návrh podán dne 24. dubna 1939, byl podán včas.

Čís. 17462.

Do pozemkových knih nelze zapsati právo bezplatného používání převozu přes řeku jako služebnost (§ 482 obč. zák.).

Je-li v knihovní žádosti právo, které se má zapsati, označeno pouze slovy »bezplatné používání převozu«, není jeho obsah a rozsah určen způsobem, stanoveným v §§ 5, 12 knih. zák.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1939, R I 550/39.)

Státní pozemkový úřad v knihovní žádosti ze dne 24. září 1931 žádal za vklad služebnosti bezplatného používání mostu přes Labe patřícího k velkostatku K., později opravil tuto žádost v té době ještě nevyřízenou tak, že slovo »mostu« škrtl a nadepsal slovo »převozu«. Oprava ta byla provedena úředně též v příslušné přidělové listině ze dne 24. září 1931. První soud této žádosti vyhověl. Rekursní soud žádost zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Bezplatné používání převozu přes řeku Labe nelze do knih zapsati jako služebnost, protože to žádná služebnost není. Služebnost podle § 482 obč. zák. záleží totiž v trpění nebo opomíjení, nikoli však v konání. Bezplatné používání mostu a bezplatné používání převozu přes řeku jsou dvě naprosto různé věci, neboť bezplatné používání mostu jinou osobou než jeho majitelem záleží v pouhém trpění chůze nebo jízdy po mostě, kdežto bezplatné používání převozu přes řeku třetí osobou záleží v tom, že majitel převozního zařízení musí třetí osoby i s jejich náklady přes řeku převážeti, záleží tedy v konání prací a nemůže být proto obsahem služebnosti, jako nelze služebnost chůze a jízdy po nějaké cestě zaměňovati s povinností dopravy osob a nákladů po oné cestě. Správný je také poukaz rekursního soudu na §§ 5 a 12 knih. zák., podle něhož u služebností a reálních břemen musí být co nejurčitěji uvedený obsah a rozsah práva, které se má zapsati, kterýžto zápis lze v hlavní knize provést i poukazem na příslušná místa zřizovacích listin. Výraz »bezplatné používání převozu« jest však v té příčině zcela neurčitý a nevyhovuje těmto zákonným předpisům. U »mostu«, kde jde o pouhé trpění chůze nebo jízdy jako při služebnosti cesty, by to stačilo, nestačí to však u používání převozu přes řeku, kde jde o konání práce, t. j. o převážení osob a nákladů.

Čís. 17463.

Při oddělení a převedení části statku zabraného v pozemkové reformě nepřecházejí, pokud St. P. Ú. (ministerstvo zemědělství) nečiní jiný návrh, patronát a patronátní břemena s oddělenou částí, nýbrž zůstávají při kmenovém zbytku statku, při úplné rozparcelaci úplně pomíjejí.

St. P. Ú. (ministerstvo zemědělství) nemůže být donucen, aby s oddělenou částí převzal i jen poměrný podíl patronátních břemen *in natura* nebo *in solidum* jako závadu simultanní, musí se však postarati o zajištění patronátních břemen příp. o peněžitou náhradu za ně.

Pokud knihovní soud má konati šetření, přešlo-li patronátní právo na přidělené nemovitosti, jež jsou předmětem knihovního jednání.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1939, R I 678/39.)

Prv ý s o u d povolil odepsání pozemkových parcel ve vl. č. 284 zemských desk v katastrálním území B. od statku B. jako součástí zemskodeskového statku U. a zapsání jich do vl. č. 157 až 202 pozemkové knihy pro katastrální území B. a zrušil celou vložku č. 284 zemských desk jako vyčerpanou. R e k u r s n í s o u d k stížnosti kostelů a beneficií v , pokud se týče státní správy kultové zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, aby znovu rozhodl. D ů v o d y: Podle tvrzení stěžovatelů vázne na nemovitostech, o něž jde, břemeno reálného patro-